

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי יהודה טולידאנו ז"ל

בן חנה וברוך

נולד בטבריה

בתאריך כ' בסיוון תרפ"ה, 12/6/1925

התגורר בטבריה

התגייס בדצמבר 1947

שרת בחיל שריון

נפל בקרב

בתאריך כ"ה באייר תש"ח, 3/6/1948

נקבר בבית קברות הצבאי כפר ורבורג

חלקה: 1 שורה: 6 קבר: 11

הותיר אחריו הורים ואחים

בן 23 בנפלו

קורות חיים

בן-הזקונים של חנה וברוך, נולד ביום כ' בסיוון תרפ"ה (12.6.1925) בטבריה, בה עברו עליו ימי נעוריו. הוא למד בבית-ספר יסודי ובסיימו אותו עבר לגימנסיה "בן-יהודה" בתל-אביב, אך נאלץ להפסיק את לימודיו כעבור שנה והחל ללמוד מלאכה. בהיותו בן 14 ראה בעיניו את ליל ההריגה בטבריה (ח' בתשרי תרצ"ט) שבו נרצחו גם שנים מחבריו. מראה ההרס והגוויות השרופות זיעזע אותו ביותר ובחוברת שיצאה לאור על-ידי בית-הספר היסודי ליום השלושים להרג, ביטא את החרפה שבמפלה וההכרח בכוננות. רוח זו של כוננות ודריכות פיעמה בו מאז ואילך ובהגיעו לגיל 16 נתקבל כחבר ב"הגנה". בשורות ה"הגנה" גדל והיה לבחור הרואה את מטרת חייו בחישול כוח המגן העברי, ולאחר יום עבודה למד והדריך בנשק קל בטבריה, ירושלים ולאחרונה בתל-אביב. בהיותו בתל-אביב נאסר ביום הראשון ל"עוצר הגדול" ונשלח למחנה המעצר ברפיח. יחד עם חברי "הגנה" אחרים נלחם בתוך המחנה לעמידה גאה ומאורגנת של כל העצורים כלפי השלטון הזר. עם חיסול המחנה ברפיח הועבר ללטרון ושוחרר משם לאחר ארבעה חודשי מאסר. עם שחרורו עבר לירושלים. שם עבד וחזר גם לתפקידו ב"הגנה", אך ימי חופשתו לא ארכו ובבואו לבלות את השבת עם הוריו בטבריה, הופיעו בלילה "שומרי החוק" ואסרוהו שנית. הוא הועבר ללטרון, שוחרר כעבור חודשים מספר והוטל עליו להתייצב מדי יום בתחנת-המשטרה בתל-אביב. עם שובו לתל-אביב החל לעבוד בבית-מלאכה לקירור חשמלי. בתחילת מלחמת-העצמאות בדצמבר 1947, לאחר החלטת עצרת האו"ם על חלוקת הארץ, נטש את עבודתו ויחד עם מספר חברים-למעצר לשעבר פנו ללשכת הגיוס וביקשו להתנדב כקבוצה מלוכדת לשירות מלא.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ואמנם, אחרי ימי-אימונים מעטים, נשלחו לשמור על בן שמן הנצורה. באותו זמן הוצע לו תפקיד במנגנון ה"הגנה" בתל-אביב אך הוא סירב לקבלו בטענו: "אם אנו הצעירים נעבור לתפקידים בעורף, לא יהיה מי שיעצור את האויב". כעבור חודשיים נשלח לקורס מפקדי-כיתות שהתקיים בקריה. בסיום הקורס השתתף בפעולות בגבולות יפו, באזור רמלה ובכיבוש יאזור.

עם הקמת חטיבת "גבעתי" צורף לאחד מגדודיה והשתתף בפעולות הגדוד במבצע "נחשון". לאחר המבצע עמד להישלח לקורס מפקדי מחלקות. פלישת צבאות ערב גרמה לשינוי בתכנית והוא הועבר לגדודו של צ'רה (צבי צור), הגדוד אשר ריכז בתוכו את מיטב הלוחמים ואשר רשם בדם את שורות מבצעיו הנועזים. בליל 2-3 ביוני 1948, במסגרת מבצע "פלשת", תקפו כוחות "גבעתי" את המערך המצרי ליד גשר אשדוד (גשר "עד הלום" כיום). ההסתערות נבלמה באש כבדה של האויב והכוחות נאלצו לסגת. ההתקפה נכשלה אמנם, אך אילצה את המצרים להיערך במקום ובלמה את התקדמותם צפונה. בקרב זה נפל, ביום כ"ה באייר תש"ח (3.6.1948). הובא למנוחת-עולמים בקבר-אחים בבית-הקברות הצבאי בכפר ורבורג.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

טולידאנו יהודה

בן־זקונים לברוך וחנה. נולד בכ' בסיון תרפ"ה (1925) בטבריה, בה עברו ימי נעוריו. למד בבית־ספר עממי ובסיימו אותו עבר לגימנסיה "בן־יהודה" בתל־אביב, אך נאלץ להפסיק את לימודיו כעבור שנה והחל ללמוד מלאכה. בהיותו בן 14 ראה בעיניו את ליל ההריגה בטבריה (ה' בתשרי תרצ"ט) בו נרצחו גם שנים מחבריו. מראה ההרס והגויות השרופות זיעזע אותו ביותר ובחוברת שיצאה לאור

על־ידי בית־הספר העממי ליום השלושים ביטא את החרפה שבמפלה וההכרח בכוננות. רוח זו של כוננות ודריכות פיעמה בו מאז ואילך ובהגיעו לגיל 16 נתקבל כחבר ל"הגנה". בשורות ה"הגנה" גדל והיה לבחור הרואה את מטרת חייו בחישול כוח המגן העברי, ולאחר יום עבודה למד והדריך בנשק קל בטבריה, ירושלים ולאחרונה בתל־אביב. בהיותו בתל־אביב נאסר ביום הראשון ל"עוצר הגדול" ונשלח לרפית. יחד עם חברי־"הגנה" אחרים נלחם בתוך המחנה לעמידה גאה ומאורגנת של כל העצורים כלפי השלטון הזר. עם חיסול המחנה ברפיח הועבר ללטרון ושוחרר לאחר ארבעת חדשי מאסר. עם שחרורו עבר לירושלים.

שם עבד וחזר גם לתפקידו ב"שורה", אך ימי חופשתו לא ארכו ובביאו לבלות את השבת עם הוריו בטבריה, הופיעו בלילה "שומרי החוק" ואסרוהו שנית. הועבר ללטרון ושוחרר כעבור חודשים מספר והוטל עליו להתיצב מדי יום בתחנת-המשטרה בתל-אביב. עם שובו לתל-אביב החל לעבוד בבית-מלאכה לקירור חשמלי. עם התחלת מאורעות-הדמים בדצמבר 1947, נטש את עבודתו ויחד עם מספר חברים-למעצר לשעבר פנו ללשכת הגיוס וביקשו להתנדב כקבוצה מלוכדת לשירות מלא. ואמנם לאחר ימי-אימונים מעטים נשלחו לשמור על בן-שמן הנצורה. באותו זמן הוצע לו תפקיד במנגנון ה"הגנה" בתל-אביב. הוא סירב לקבלו בטענו: "אם אנו הצעירים נעבור לתפקידים בעורף, לא יהיה מי שיעצור את האויב". לאחר כחודשיים נשלח לקורס מפקדי-כיתות שהתקיים בקריה בסיום הקורס השתתף בפעולות בגבולות יפו, באזור רמלה ובכיבוש יזור. עם הקמת חטיבת "גבעתי" צורף לגדוד אחד והשתתף בפעולות הגדוד במבצע "נחשון". לאחר המבצע עמד להישלח לקורס מפקדי מחלקות. פלישת צבאות ערב גרמה לשינוי בתכנית והוא הועבר לגדודו של צירה, הגדוד אשר ריכוזו בתוכו את מיטב הלוחמים ואשר רשם בדם את שורות מבצעיו הנועזים. בכ"ה באייר תש"ח (3 ביוני 1948) נפל כשהתקדם עם כיתתו במחלקה הפורצת לחבל בפולש המצרי שחנה באשדוד. נקבר בקבר-אחים בכפר-ורבורג.